

plural longè veritate & severitate nobiliora in Christiano, eò magis in stupenda, quo inter homines magis illuminatos evenere.

² Exemplū.
Fulgos. lib.

I. cap. 6.

Petr. de la

Primuda-

ye tom. I.

del' Acadē-

mie Franc. c.

38. Mich. Ri

tzi^o 3. de Re

gib. Hisp. re

fert etiam

Lipſ. 2. Mo-

nit. Polit. c.

II. Matth.

Stephan. de

Jurisdict.

lib. 2. p. i. c. 1

membr. 2. n.

189. Ph. Ca-

mer. lib. 3.

Horar. sub-

sec. c. 38.

3. Exemplū.

Fulgos. lib.

L. cap. 6.

Ferdinandus IV. Hispaniae Rex, nobiles duos, Petrum & Iohannem Carvai, alios perduellionis suspe-
tos ex altissimâ turri precipites dari jussérat. Qui, ut
ut crimen pernegrarent, nihil apud contumacem magis
quam justum Regem profecerunt. Adducti igitur &
adacti ad vertiginosam mortem, ad Tribunal se divi-
num appellare clamarunt; proindeq; ad trigesimum
diem se judicio sistere Rex meminisset. Vadatio sanc-
tæ nec tempore nec die fallax fuit. Illuxit quippe Regi
funestus & fastus dies trigesimus, quo cū dormire Rex
domesticis videretur, in fatigante & judicium istud
concessit, juvenis florens annos non plius 24 & menses
novem natus.

Talis quoq; mors ex eodem more tyrannico alteri in
Gallia Regi Philippo Pulcro, & Clementi V. Rom. Pon-
tif. obvenit. Templariorū ordo diu florēs & Christianis
utilis huic tandem Philippo ob potentiam & aliis de cau-
sis invisus maxime & suspectus est redditus. Itaque
Pontifex ordinis illius Equites omnes, hæreseos, aversæ
nec nominandæ libidinis, læsæ Majestatis & aliorum
nefandorum scelerum falso incusatos damnavit. Rex
In Concilio Viennensi inclementissimæ Clementis sententia veluti carmifex
Año Christi MCCCCXI. constitutus non segnius undiq; conquisitos supplicio va-
rio af-